

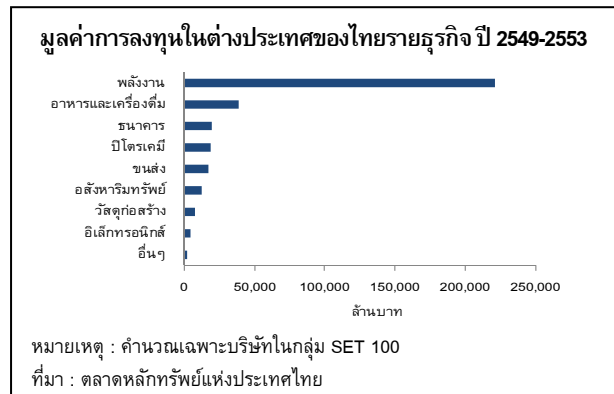
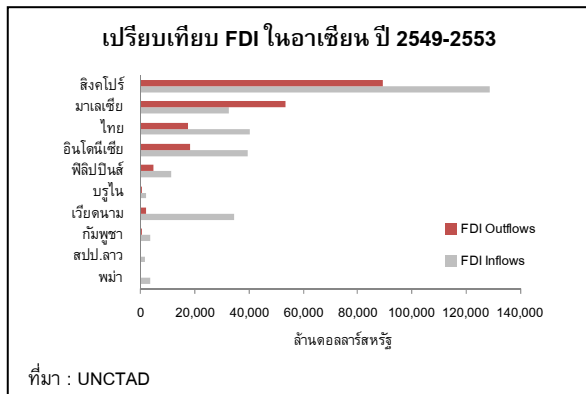
ตำแหน่งของไทยในอาเซียน : มุมมองด้านการลงทุนต่างประเทศ

ท่ามกลางกระแสการก้าวไปลงทุนในต่างประเทศของนักลงทุนไทย ด้วยเหตุผลหลายประการ ไม่ว่าจะเป็นต้นทุนการผลิตในประเทศที่ปรับสูงขึ้น ผลกระทบจากสิ่งแวดล้อม ภัยธรรมชาติ รวมถึงโอกาสจากประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (ASEAN Economic Community : AEC) ซึ่งให้ความสำคัญและสนับสนุนให้มีการเปิดเสรีการลงทุนระหว่างกันมากขึ้น **คอลัมน์เสี้ยววีเเลาะโลก** ฉบับนี้จึงขอหยิบยกข้อมูลการลงทุนโดยตรง (Foreign Direct Investment : FDI) ทั้งในส่วนที่เป็นการออกไปลงทุนในต่างประเทศและการที่ต่างประเทศเข้ามาลงทุนในไทยในช่วงหลายปีที่ผ่านมา เพื่อเปรียบเทียบให้เห็นสถานะของไทยทั้งในระดับอาเซียนและระดับธุรกิจ

จากข้อมูลของ UNCTAD (United Conference on Trade and Development) ในปี 2549-2553 พบว่าสิงคโปร์ เป็นประเทศที่มีมูลค่าการลงทุนโดยตรงในต่างประเทศ (FDI Outflows) เป็นอันดับ 1 ของอาเซียน มีมูลค่าการลงทุนรวม 89,458 ล้านดอลลาร์สหรัฐ รองลงมา คือ มาเลเซีย และอินโดนีเซีย ขณะที่ไทยอยู่ในอันดับ 4 ของอาเซียน มีมูลค่าการลงทุนรวม 17,263 ล้านดอลลาร์สหรัฐ แต่เมื่อเทียบกับมูลค่าการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศ (FDI Inflows) ไทยอยู่ในอันดับ 2 ของอาเซียน มีมูลค่าการลงทุนรวม 40,109 ล้านดอลลาร์สหรัฐ เป็นรองเพียงสิงคโปร์ที่มีมูลค่าการลงทุนรวม 128,886 ล้านดอลลาร์สหรัฐ ซึ่งให้เห็นว่าไทยยังมีบทบาทในการออกไปลงทุนในต่างประเทศไม่มากนักเมื่อเทียบกับประเทศเพื่อนบ้านในอาเซียน

ขณะที่หากมองภาพที่เล็กลงในระดับธุรกิจ พบว่ากลุ่มธุรกิจไทย (ข้อมูลเฉพาะบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยในกลุ่ม SET 100) ที่ออกไปลงทุนในต่างประเทศมากที่สุดในปี 2549-2553 ได้แก่ กลุ่มพลังงาน มีมูลค่าการลงทุนถึง 221,178 ล้านบาท คิดเป็นสัดส่วน 65% ของมูลค่าการลงทุนในต่างประเทศรวมของกลุ่ม SET 100 รองลงมา คือ กลุ่มอาหารและเครื่องดื่ม กลุ่มธนาคาร กลุ่มปิโตรเคมี และกลุ่มขนส่ง ตรงจุดนี้เองมีข้อสังเกตว่ามูลค่าการลงทุนในต่างประเทศรวมของกลุ่ม SET 100 คิดเป็นสัดส่วนถึง 60% ของมูลค่าการลงทุนโดยตรงในต่างประเทศของไทย สะท้อนให้เห็นว่าการลงทุนในต่างประเทศของไทยยังขับเคลื่อนจากบริษัทขนาดใหญ่และค่อนข้างกระจุกตัวอยู่ในธุรกิจที่เกี่ยวข้องกัน โดยเฉพาะกลุ่มพลังงาน ปิโตรเคมี และวัสดุก่อสร้าง

ในฐานะที่ประเทศไทยเป็นผู้รับการลงทุนจากต่างประเทศอย่างต่อเนื่อง แต่ภายใต้ข้อจำกัดของการขยายการลงทุนในประเทศ ประกอบกับโอกาสในการลงทุนที่เปิดกว้างขึ้นจาก AEC ไทยจึงควรก้าวไปอีกขั้นและเพิ่มบทบาทสู่การเป็นผู้ลงทุนในต่างประเทศ โดยเฉพาะการลงทุนในตลาดเกิดใหม่ที่เริ่มเปิดรับการลงทุนจากต่างประเทศมากขึ้น อาทิ กลุ่มประเทศ CLMV (กัมพูชา สปป.ลาว พม่า และเวียดนาม) เพื่อเป็นช่องทางในการขยายกิจการและลดต้นทุนการผลิต อย่างไรก็ตาม ต้องไม่ลืมว่าโอกาสมักจะมาพร้อมกับความเสี่ยง ทั้งจากกฎระเบียบการลงทุน นโยบายรัฐบาลของประเทศผู้รับการลงทุน พฤติกรรมผู้บริโภค และแรงงาน ซึ่งล้วนมีความแตกต่างจากไทย จึงเป็นสิ่งที่นักลงทุนไทยต้องไม่ประมาทและทำการบ้านให้มากขึ้น เพื่อให้การไปลงทุนในต่างประเทศเป็นย่างก้าวที่แข็งแกร่งและมั่นคง

Disclaimer : คอลัมน์นี้เผยแพร่เพื่อให้ความรู้ด้านเศรษฐกิจมหภาค เศรษฐกิจต่างประเทศ รวมถึงภาวะธุรกิจและอุตสาหกรรม ซึ่งเป็นข้อคิดเห็นส่วนบุคคล จึงไม่จำเป็นต้องสอดคล้องกับความคิดเห็นของธนาคารเพื่อการส่งออกและนำเข้าแห่งประเทศไทย